Lingwistyka I – wykład 4

Adam Przepiórkowski

Kognitywistyka UW

14 marca 2017

Konstrukcje składniowe – wstęp

Dotychczas – podstawowe jednostki analizy składniowej:

- okaz, typ; słowo, wyraz, leksem,
- kategorie morfoskładniowe (rodzaj, przypadek..., poprzyimkowość...),
- klasy morfoskładniowe (rzeczownik, czasownik, liczebnik...).

Dzisiaj – zaczynamy prawdziwą składnię:

- pojęcie zdania i wypowiedzenia,
- dwa typy składni zależnościowa i składnikowa,
- zależności składniowe (człon główny = nadrzędnik, człon zależny = podrzędnik).

(Na podstawie Saloni i Świdziński 2001: rozdz. II).

Miałeś, chamie, złoty róg. Miałeś, chamie, czapkę z piór. Czapkę wicher niesie. Róg huka po lesie. Ostał ci się ino sznur. Ostał ci się ino sznur.

lle zdań rozumianych jako...

- okazy (egzemplarzy, wystąpień)?
- typy?

Różne interpretacje morfoskładniowe:

Pamiętam ją pijaną. Decyzje władz poprzedziły demonstracje.

A więc można traktować zdania unilateralnie (jako napisy) lub bilateralnie (łącznie z interpretacją).

Uwaga: **niejednoznaczność zdania** nie musi oznaczać niejednoznaczności (morfoskładniowej, semantycznej, czy jakiejkolwiek innej) poszczególnych słów.

Analizy zależnościowe i składnikowe (na razie intuicyjne) dla:

- Czekam na dziewczynę z kwiatkiem.
- Odłożyłem na krzesło Marka telefon.
- Czytałem ciekawe powieści i dramaty.

Ile zdań w poniższych tekstach (zakładamy, że jednoznacznych)?

Wiem, że nic nie wiem.

Jakżeż ja się uspokoję — pełne strachu oczy moje, pełne grozy myśli moje, pełne trwogi serce moje, pełne drżenia piersi moje, jakżeż ja się uspkoję...

Możliwe odpowiedzi w tym ostatnim:

- 1 (liczone na parę sposobów)
- **5**
- **▶** 6
- może nawet 7

Ponad 200 definicji pojęć *zdań* i *wypowiedzenie* (Klemensiewicz 1963).

Przyjmujemy tu następujące (rozmyte) definicje:

- wypowiedzenie: "twór językowy odpowiadający samodzielnemu komunikatowi" (Saloni i Świdziński 2001: 41); podtypy:
 - zdanie (1. wersja): o centrum będącym czasownikiem osobowym
 - równoważnik zdania: twór zdaniopodobny bez takiego centrum
 - zawiadomienie: napis (nazwa) interpretowany w zależności od umiejscowienia (Pałac Kultury i Nauki, Nad Niemnem itp.)

Niezależny podział:

- okazy
- typy

Niezależny (inaczej niż w Niebieskiej składni) podział:

- unilateralne (nieinterpretowane napisy)
- bilateralne (interpretowane)

Niezależny podział (przynajmniej zdań i równoważników zdań):

- samodzielne (czasami tylko takie uznaje się za wypowiedzenia)
- składowe (podrzędne)

Jak to się ma do wcześniejszych przykładów?

Rozszerzenia definicji zdania.

Centrum może być dowolną formą finitywną, tj.:

- osobową (Ktoś wybił szybę.) lub
- ▶ bezosobową na -no/-to (Wybito szybę.) lub
- ▶ formą czasownika niewłaściwego (*Trzeba ją wstawić.*)

Centrum może też być współrzędnym złożeniem takich form:

Żołnierz odbezpieczył i rzucił granat.

Zdanie może też być **współrzędnym złożeniem zdań** (składowych):

Żołnierz rzucił granat, ale ktoś odrzucił go z powrotem.

Dalsze rozróżnienia terminologiczne – zob. (ew.) Saloni i Świdziński 2001: rozdz. II.

Samo pojęcie **zależności składniowej** podobno widoczne już u Pāṇiniego, a także u starożytnych gramatyków greckich i rzymskich oraz średniowiecznych arabskich (Fraser i in. 1993: 3).

Problem identyfikacji członu głównego (ang. *head*; nadrzędnik) **i członu zależnego** (ang. *dependent*; podrzędnik) intensywnie dyskutowany w latach 1980. i 1990., przede wszystkim: Zwicky 1985, Hudson 1987 i artykuły w Corbett i in. 1993.

Kluczowy zarówno dla składni zależnościowej (w sposób oczywisty), jak i dla składni "składnikowej" (przede wszystkim w tzw. *X-bar theory*).

Zależności składniowe 2

Różne podejścia (por.: Adj+N, V+N, V+Adv; Num+N; P+N):

- SEM być może najstarsze (Jespersen 1924), semantyczne: **znaczenie konstrukcji to podtyp znaczenia członu głównego**
- OBLIG inne wczesne (strukturalizm amerykański): człon główny jest nieredukowalny (por. Laskowski 1984: 30, Saloni i Świdziński 2001: 55)
 - działa tylko dla konstrukcji endocentrycznych
 - czy dopuszczamy elipsę i zmiany formy fleksyjnej?
- DYSTR inne wczesne (j.w.): dystrybucja członu głównego jest zbliżona do dystrybucji całej konstrukcji (por. Wróbel 2001: 226, Saloni i Świdziński 2001: 57)
 - niejasna stosowalność do konstrukcji egzocentrycznych
 - kwestia elipsy i formy fleksyjnej
 - dalsze trudności w stosowaniu: jak bardzo zbliżone mają być te dystrybucje (prawie nigdy nie są identyczne)?
 - cov człon główny wymaga określonej formy członu zależnego

 Ms najpowszechniej przyjmowane: cechy morfoskładniowe członu
 głównego najpełniej charakteryzują całą konstrukcję

- Corbett G. G., 1993, The head of Russian numeral expressions, [w:] Corbett i in. (1993), s. 11–35.
- Grammatical Theory, Cambridge University Press, Cambridge. Fraser N. M., Corbett G. G., McGlashan S., 1993, Introduction, [w:]

Corbett G. G., Fraser N. M., McGlashan S., red., 1993, Heads in

- Corbett i in. (1993), s. 1–10.
- Hudson R., 1987, Zwicky on heads, Journal of Linguistics 23(1), s. 109–132.
- Jespersen O., 1924, Philosophy of Grammar, George Allen & Unwin, Londyn. Klemensiewicz Z., 1963, O wytycznych definicji zdania uwagi przyczynkowe, Biuletyn Polskiego Towarzystwa Językoznawczego XXII, s. 103–108.
 - Laskowski R., 1984, Podstawowe pojęcia morfologii, [w:] Gramatyka współczesnego języka polskiego: Morfologia, red. R. Grzegorczykowa, R. Laskowski, H. Wróbel, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, s. 9–57.
 - Saloni Z., Świdziński M., 2001, Składnia współczesnego języka polskiego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, piąte wydanie. Wechsler S., Zlatić L., 1999, Syntax and morphological realization in
- Serbo-Croatian, [w:] Slavic in Head-Driven Phrase Structure Grammar, red. R. D. Borsley A. Przepiórkowski, CSLI Publications, Stanford, CA, s. 283–309. Wróbel H., 2001, Gramatyka języka polskiego, OD NOWA, Kraków.
 - Zwicky A. M., 1985, Heads, Journal of Linguistics 21(1), s. 1–29.